

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6210

гр. София, 08.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 08.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **3938** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Агенция по вписванията срещу Решение № ППН-01-161/31.03.2022г. на Комисия за защита на личните данни в частта му, с която жалба с № ППН-01-1761/25.02.2021г., подадена от А. М. А. е призната за основателна, съдържаща твърдения за постановен незаконосъобразен отказ за изтриване на лични данни в обхват имена, административен адрес, и електронна поща в раздел „дело“ – данни при отказ, постоянен и настоящ адрес в раздел „общ статус“- адрес от електронното дело на жалбоподателя в регистър БУЛСТАТ, публична част, за извършено от администратора на лични данни за нарушение на чл. 17, §1, б. „б“, б. „г“ от Регламент ЕС 2016/679 – неизпълнение на задължение за изтриване на лични данни.

Постановено е решение № 4275 от 24.06.2022г., с което е отхвърлена жалбата на Агенция по вписванията срещу Решение № ППН-01-161 от 31.03.2022г. на КЗЛД.

Подадена е касационна жалба от страна на Агенция по вписванията, която е процедирана по реда на чл. 213а от АПК, съответно е изпратена на КЗЛД за становище, каквото не е изразено в законовия срок.

Постъпила е молба за допълване на решението в частта за разноските от 04.07.2022г., която е изпратена на страните за становища.

Постъпили са становища от Агенция по вписванията и от заинтересованата страна по делото А. А., в които се твърди неоснователност на искането.

Съдът намира, че молбата е неоснователна, тъй като искането за присъждане на разноски от ответника – КЗЛД е направено едва с представените по делото писмени бележки, но не и с препращането на жалбата в съда, както и при липса на такава претенция в хода на проведеното съдебно заседание, в което взе участие процесуален представител на Комисията.

Отговорността за разноски е гражданско облигационно правоотношение, което произтича от процесуалния закон и е уредено в него. В съдебната практика е прието,

че отговорността за разноски може да се осъществи само по висящ процес, но не и с отделен иск. По отговорността за разноски съдът не се произнася служебно, а само по молба, по искане на съответната страна, което трябва да бъде направено при условията на висящ процес.

Действително, съдът е предоставил възможност на страните да депозират писмени бележки, но заявката за присъждане на разноски едва с тях лишава останалите страни от право за узнаят претенцията, вкл. нейния размер и да изразят становище, съответно да направят възражение.

По изложените съображения, съдът приема, че молбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл.248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от КЗЛД от 04.07.2022г. за изменение на решението в частта за разноските.

Определението подлежи на оспорване пред ВАС в седмодневен срок от връчването му на страните.

След влизането му в сила, делото да се изпрати на ВАС за произнасяне по касационната жалба на Агенция по вписванията.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: